

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ
PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์

DEVELOPMENT ACADEMIC ACHIEVEMENT IN TEACHING CREATIVE WRITING USING THE
PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL (PWIM) LEARNING MANAGEMENT FORMAT COMBINED
WITH SKILL EXERCISES FOR MUTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS UDONTHAMMANUSON
SCHOOL

ศศิธร ผลสุข¹ และ กมลมาลย์ รักศรีอักษร²

Sasithon Phonsuk¹ and Kamonman Raksriaksorn²

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี¹⁻²

Bachelor of Education Program in Thai Language, Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University¹⁻²

Corresponding Author e-mail: Sasithon251063@gmail.com

Received March 5, 2025; Revised June 4, 2025; Accepted June 7, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน (โดยเลือกแบบเจาะจง) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบอัตนัยจำนวน 1 ภาพ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบทดสอบ ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยค่า t-test for Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากการใช้แผนการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.93/81.33 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.13 คะแนน และ 16.27 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อค้นพบจากงานวิจัย คือ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนได้

อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ การสร้างประโยค การถ่ายทอดความคิดอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้แนวทางดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การเขียนเชิงสร้างสรรค์; การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM; แบบฝึกทักษะ

Abstract

This research article aims to: (1) enhance students' academic achievement in creative writing through the implementation of the Picture Word Inductive Model (PWIM) learning approach integrated with skill exercises, based on the 75/75 efficiency criterion, and (2) compare students' learning achievement in creative writing before and after the instructional intervention. The participants were 30 Grade 8 students (Matthayomsuksa 2/1) from Udon Thammanusorn School in the 2024 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments included: (1) a Thai language lesson plan focused on creative writing using the PWIM instructional model combined with structured skill-based activities, and (2) a subjective achievement test based on a single visual prompt. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and a t-test for dependent samples. The findings revealed that: (1) the instructional model yielded an effectiveness score (E_1/E_2) of 77.93/81.33, exceeding the expected benchmark, and (2) the students' post-instruction mean score (16.27) was significantly higher than their pre-instruction mean score (8.13), with a statistically significant difference at the .05 level.

The findings of this study indicate that creative writing instruction through the Picture Word Inductive Model (PWIM) combined with skill-based exercises can effectively enhance students' creative writing abilities. This approach promotes vocabulary acquisition, sentence construction, and the systematic expression of ideas. Moreover, this instructional method can be applied to Thai language teaching at the secondary education level to further develop students' writing skills.

Keywords: Creative Writing; Picture Word Inductive Model (PWIM) Learning Approach; Skill Exercises

บทนำ

ภาษาไทยเป็นวิชาที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในทุกวิชา ทักษะการเขียนถือเป็นทักษะสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต การเขียนที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพช่วยให้เกิดการสื่อสารที่ชัดเจนและสร้าง

ความเข้าใจที่ถูกต้อง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาไทย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องทั้งการพูด การอ่าน การเขียน และการฟัง

จากการสอนในภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์ ปีการศึกษา 2567 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาในด้านทักษะการเขียน โดยเฉพาะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์ในรูปแบบที่แปลกใหม่ การเขียนลักษณะนี้ต้องอาศัยการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องและการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์จากปัญหาที่พบผู้วิจัยเห็นว่าสาเหตุหลักมาจากผู้เรียนขาดประสบการณ์ ไม่มีกระบวนการคิดที่เป็นลำดับขั้นตอน และมีคลังคำศัพท์จำกัด จึงไม่สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นผลงานเขียนที่น่าสนใจได้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและขาดแรงจูงใจในการเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีนักวิชาการศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) เริ่มต้นด้วยการนำภาพที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนมาใช้ในการเรียนการสอน โดยผู้สอนจะชี้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในภาพให้นักเรียนสังเกต จากนั้นร่วมกันระบุคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งจัดกลุ่มและเรียงลำดับคำให้เป็นประโยค กระบวนการนี้ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจคำศัพท์อย่างเป็นธรรมชาติและเชื่อมโยงกับประสบการณ์จริง จึงเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืนกว่าการท่องจำเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้การเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการเรียน ตั้งแต่การสังเกต การตั้งคำถาม การวิเคราะห์ภาพ ไปจนถึงการสร้างประโยคและแต่งเรื่องราว ขั้นตอนเหล่านี้ช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา อีกทั้งยังเป็นการบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนได้อย่างสมบูรณ์ ในกิจกรรมเดียวกันและสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รูปภาพกระตุ้นความสนใจและช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Pinprachasan, U. (2014). ที่ว่า “ภาพเพียงภาพเดียวดีกว่าคำพูดพันคำ” การส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้และทักษะอย่างแท้จริง ผู้สอนจึงเลือกใช้แบบฝึกทักษะควบคู่กับรูปแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเป็นขั้นตอน จนสามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้ความรู้ได้จริง ซึ่งจุดเด่นของการใช้แบบฝึกทักษะคือ ช่วยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง การเรียนรู้จากการทำซ้ำและทดลองแก้ปัญหาช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งมากกว่าการเรียนรู้จากทฤษฎีเพียงอย่างเดียว แบบฝึกทักษะจะช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้มาใช้ในสถานการณ์จริง และพัฒนาความสามารถเฉพาะด้านได้อย่างตรงจุด

บทความวิจัยนี้นำเสนอการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างยั่งยืนและต่อยอดการเรียนรู้ในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนุตรธรรมานุสรณ์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

การทบทวนวรรณกรรม

1. การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative Writing) มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนเราเป็นอย่างมาก เพราะใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างมนุษย์อย่างหนึ่ง ซึ่งสัมพันธ์กับการฟัง การพูด การอ่านเป็นอย่างมาก เพราะถ้าฟังมาก พูดมาก อ่านมากจะสามารถช่วยให้การเขียนดีขึ้นได้ด้วย การเขียนเชิงสร้างสรรค์จัดเป็นการเขียนที่ได้รับการส่งเสริมมากที่สุดในปัจจุบัน เพราะ ถือว่าเป็นสิ่งที่พัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ การเขียนแบบสร้างสรรค์ที่มีคุณค่า คือ ทำให้เกิดความเพลิดเพลินเจริญใจเป็นประการแรก ส่งเสริมสติปัญญาเป็นประการที่สองและช่วยดำรงรักษา วัฒนธรรมเป็นประการที่สาม นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสนใจและให้ความสนใจของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้หลายทัศนะ ดังนี้

Mascharat, T. (2004). กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง งานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน ที่เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเป็นของตนเอง หรือมีรูปแบบการเขียนที่มีความแปลกใหม่ มีคุณค่า เป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

Wilawan, S. (2004). กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน และได้รับความรู้ควบคู่กันไป โดยที่ผู้เขียนจะต้องถ่ายทอดความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ออกมาด้วยถ้อยคำ สำนวนภาษาที่ผ่านการขัดเกลาและเรียบเรียงมาแล้วอย่างประณีต ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและความรู้สึกร่วมในขณะที่อ่าน ประการสำคัญ สารหรือความรู้ที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ในงานเขียนนั้นจะต้องเป็นความคิดในทางสร้างสรรค์ มุ่งเน้นให้ประพจน์แต่สิ่งที่ดีงาม

Phonlayut, K. (1998). ให้ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ การเขียนที่มีลักษณะแปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร มีลักษณะการเขียนสื่อ ความหมายโดยการเรียบเรียงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียน ออกมาอย่างอิสระแล้วนำมาสร้างเป็นผลงานที่มีลักษณะของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ ๆ ด้วย ภาษาที่เหมาะสมอาจเป็นเรื่องธรรมดาของคน สัตว์ สิ่งแวดล้อม หรือเรื่องราวที่ผุดผกไปจาก ธรรมชาติโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้มีความเข้าใจตรงกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความสามารถของผู้เรียนที่แสดงออกทางด้านความรู้ความคิด และจินตนาการ โดยถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดอันเกิดจากประสบการณ์เดิมร่วมกับ ประสบการณ์ใหม่ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่มีถ้อยคำสละสลวย ถูกต้องเหมาะสมกับรูปแบบและเรื่องราว ซึ่งผู้เขียนสามารถเขียนอย่างมีอิสระทางความคิด เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้เขียน โดยวัดจากแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM)

ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ซึ่ง Wongchai, S. (2019). ได้กล่าวว่า รูปแบบการสอนนี้เป็นการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบภายใต้แนวคิด ทฤษฎี หรือ หลักการต่าง ๆ ที่นำมาใช้เป็นพื้นฐาน PWIM เป็นรูปแบบการสอนที่ Calhoun พัฒนาขึ้นสรุปหลักการจัดการเรียนรู้ได้ 4 ประการ ดังนี้

2.1 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการแบบธรรมชาติของสังคม (A Natural Social Process) การจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการแบบธรรมชาติของสังคม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการสื่อสารแบบธรรมชาติ (Whole language) คือ การใช้ทักษะภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในชีวิตประจำวัน รวมทั้งสิ่งของสิ่งประดิษฐ์ รูปภาพในการสอน คำศัพท์และโครงสร้างของประโยค การเรียนรู้ตามหลักการข้อนี้ ผู้สอนจะต้องกระตุ้นและส่งเสริมทักษะทางภาษา ฝึกการใช้ภาษาในทุกขั้นตอนที่สัมพันธ์กับการสื่อสาร ซึ่งขั้นตอนของ PWIM จึงเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้สังเกตรูปภาพ พูดชื่อคำศัพท์จากภาพ อ่านบทวนชื่อ คำศัพท์ การอ่านออกเสียงและการสะกดคำและนำคำศัพท์ที่ได้ไปสร้างเป็นข้อความหรือแต่งประโยคต่อไป ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านกระบวนการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการสื่อสารทางสังคมที่มนุษย์ทุกคนใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความต่อเนื่องของสมอง (The Concept-Wired Brain) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความต่อเนื่องของสมอง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดเชิงอุปนัย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสมองของผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้และสามารถแยกแยะข้อมูล การจัดการเรียนรู้ตามหลักการข้อนี้ ผู้สอนจะต้องสังเกตจัดกลุ่มคำศัพท์ตามประเภทหรือชนิดของคำ ที่ระบุได้จากภาพ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าว ผู้เรียนจะต้องใช้กระบวนการคิดเชิงอุปนัยในการตีความและแยกแยะประเภทของข้อมูลให้สัมพันธ์กันมากที่สุด ดังนั้นในขั้นตอนดังกล่าวจึงเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิดที่สำคัญ

2.3 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำความเข้าใจจากความต้องการของผู้เรียน (A Need to Understand) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำความเข้าใจจากความต้องการของผู้เรียน เป็นการให้ผู้เรียนค้นหาความหมายโดยการรับรู้และสร้างความเข้าใจคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่ข้อมูลในการอธิบายความหมาย แนวคิดดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนสืบค้นหาความหมายของคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่การสร้าง ความเข้าใจความหมายและเนื้อหาของคำศัพท์ผ่านกระบวนการคิด กระบวนการอ่านและการเขียน ในขั้นตอนนี้ผู้เขียนเห็นว่า ครูจะต้องส่งเสริมและกระตุ้นโดยการหาสื่อการเรียนรู้ เช่น สื่อของจริง เพื่อกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้ของนักเรียนให้สามารถค้นหา ความหมายของคำศัพท์ได้ และช่วยทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ได้

2.4 การจัดเรียนรู้ที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม (The Interactive Environment) การจัดเรียนรู้ที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เป็นการปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อช่วยขยายองค์ความรู้ในการอ่านระหว่างการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในห้องเรียนทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ เป็นสำคัญต่อความสามารถในการคิดเชิงอุปนัย แนวคิดดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถแสดงศักยภาพในการอ่าน และการเขียนได้อย่างเต็มที่โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง การอ่านสะกดคำ

จากที่กล่าวมาข้างต้น หลักการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ประการ สรุปได้ว่า Picture Word Inductive Model (PWIM) ไม่ใช่เป็นเพียงรูปแบบ การสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการอ่านการเขียนและเรียนรู้คำศัพท์เท่านั้น แต่ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก เช่น การให้ ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียง อ่านสะกดคำ ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนด้วยตนเองและผู้สอน จะให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุง พฤติกรรมดังกล่าวช่วยให้ผู้สอนทราบว่า ผู้เรียนคนใดไม่สามารถอ่านได้ อ่านไม่ออก หรืออ่านไม่คล่อง ขณะเดียวกันก็ยังช่วยตรวจสอบว่า ผู้เรียนคนใดเขียนไม่ถูก เขียนไม่เป็นหรือเขียนไม่คล่องได้ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง คือ การให้ผู้เรียนระบุคำศัพท์จากรูปภาพ และจัดกลุ่มคำศัพท์ตามประเภทหรือชนิดของคำ ทั้งนี้กระบวนการ ดังกล่าว เป็นการส่งเสริมทักษะการคิดและให้ผู้เรียนได้สร้างความหมายของคำศัพท์ผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ โดยการใช้ทักษะทาง ภาษาทั้ง 4 ด้านแบบบูรณาการ

3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายและความสำคัญของแบบฝึก สรุปได้ว่า แบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญ ในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อยในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งแบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และทักษะเพิ่มเติมหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาจากแบบเรียนไปแล้ว จนเกิดความจำ ความชำนาญและสามารถนำความรู้ที่ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

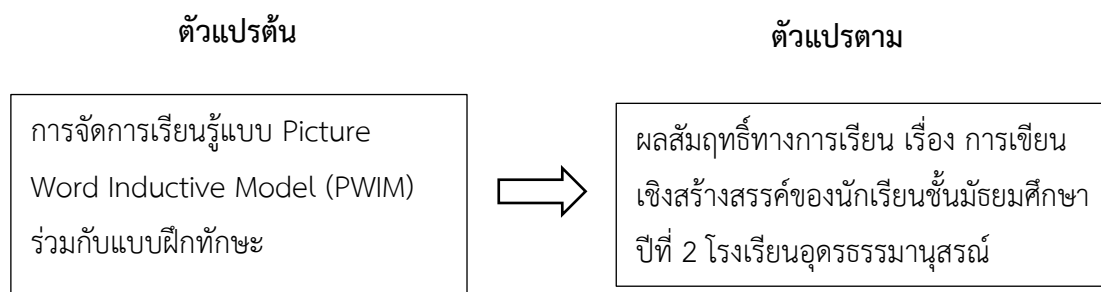
Mascharat, T. (2005). ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการความคิด กระบวนการเรียนรู้สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้

Wilawan, S. (2004). กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน และได้รับความรู้ควบคู่กันไป โดยที่ผู้เขียนจะต้องถ่ายทอดความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ที่มีอยู่ออกมาด้วยถ้อยคำสำนวนภาษาที่ผ่านการขัดเกลาและเรียบเรียงมาแล้ว อย่างประณีต สละสลวย ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและความรู้สึกร่วมในขณะที่อ่าน ประการสำคัญ สารหรือความรู้ที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ในงานเขียนนั้น จะต้องเป็นความคิดในทางสร้างสรรค์ มุ่งเน้นให้ ประพจน์แต่สิ่งที่ดีงาม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการสอนที่มีคุณค่า ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้สอนและผู้เรียนอย่างยิ่ง เพราะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาการแสดงออกถึงความรู้เห็นถึงความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นการส่งเสริมในการรักการเขียน ช่วยให้เข้าใจความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน ตลอดจนสามารถนำไปปรับใช้ แก้ปัญหาและทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 64 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

2. แบบแผนการวิจัย

การศึกษานี้มีแบบแผนการทดลอง (Experimental Design) กลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์ แบ่งออกเป็น 5 แผน ได้แก่ เขียนอย่างไรให้สร้างสรรค์ เขียนประโยคจากภาพ เขียนนิทานจากภาพ เขียนเรื่องขนาดสั้นและเขียนเรื่องตามจินตนาการ

3.2 แบบฝึกทักษะการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การเขียนเรื่องจากภาพ การเขียนประโยคจากภาพ การเขียนนิทานจากภาพ การเขียนเรื่องขนาดสั้นและเขียนตามจินตนาการ

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบอัตนัย โดยการเขียนเรื่องจากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 1 ภาพ

4. การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์ ดำเนินการดังนี้

4.1.1 ศึกษารูปแบบการสอน Picture Word Inductive Model (PWIM) แนวคิด ทฤษฎีและขั้นตอนการสอน

4.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือหนังสือเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.1.3 วิเคราะห์และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

4.1.4 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ภาระงาน/ชิ้นงาน การจัดบรรยากาศเชิงบวก สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหากระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผล

4.1.6 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ดำเนินการดังนี้

4.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาไทย วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนสร้างสรรค์

4.2.2 วิเคราะห์และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และการประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

4.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ภาพจำนวน 1 ภาพ

4.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item- Objective Congruence : IOC)

4.2.5 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.2.6 นำแบบทดสอบที่ได้ไปวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุตรธรรมานุสรณ์ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

5. การรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายตามลำดับ ดังนี้

5.1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.2 ดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน

5.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ฉบับเดิมไปทดสอบกับนักเรียนอีกครั้ง จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุตรธรรมานุสรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.1 นำผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และร้อยละ (Percentage) แล้วเปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Sample)

6.2 นำผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และร้อยละ (Percentage) แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิชาภาษาไทยที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 และเปรียบเทียบทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test for one Sample)

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยเลือกใช้สถิติ ดังนี้

7.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

7.2 หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

7.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

7.4 สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน คือ การทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Sample)

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงประสิทธิภาพของผลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

จำนวน นักเรียน (n)	คะแนนแบบฝึกทักษะ (E ₁)			คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (E ₂)		
	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
30	50	48.80	77.93	20	16.27	81.33

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.93/81.33 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเป็น 77.93/81.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กำหนดให้ n=30

การทดสอบ	$\bar{x}$	S.D.	d	S.D. _D	t	Sig.
ก่อนเรียน	8.13	1.83	8.13	1.74	25.65*	0.0000
หลังเรียน	16.27	1.62				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อ่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.13 คะแนน และ 16.27 คะแนน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์อยู่ที่ 77.93/81.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด 75/75 จึงถือว่าเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Srithamma, S. (2009). ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ 1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยที่ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ตามที่ตั้งไว้ เกิดจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) และแบบฝึกทักษะ สามารถอธิบายได้ดังนี้

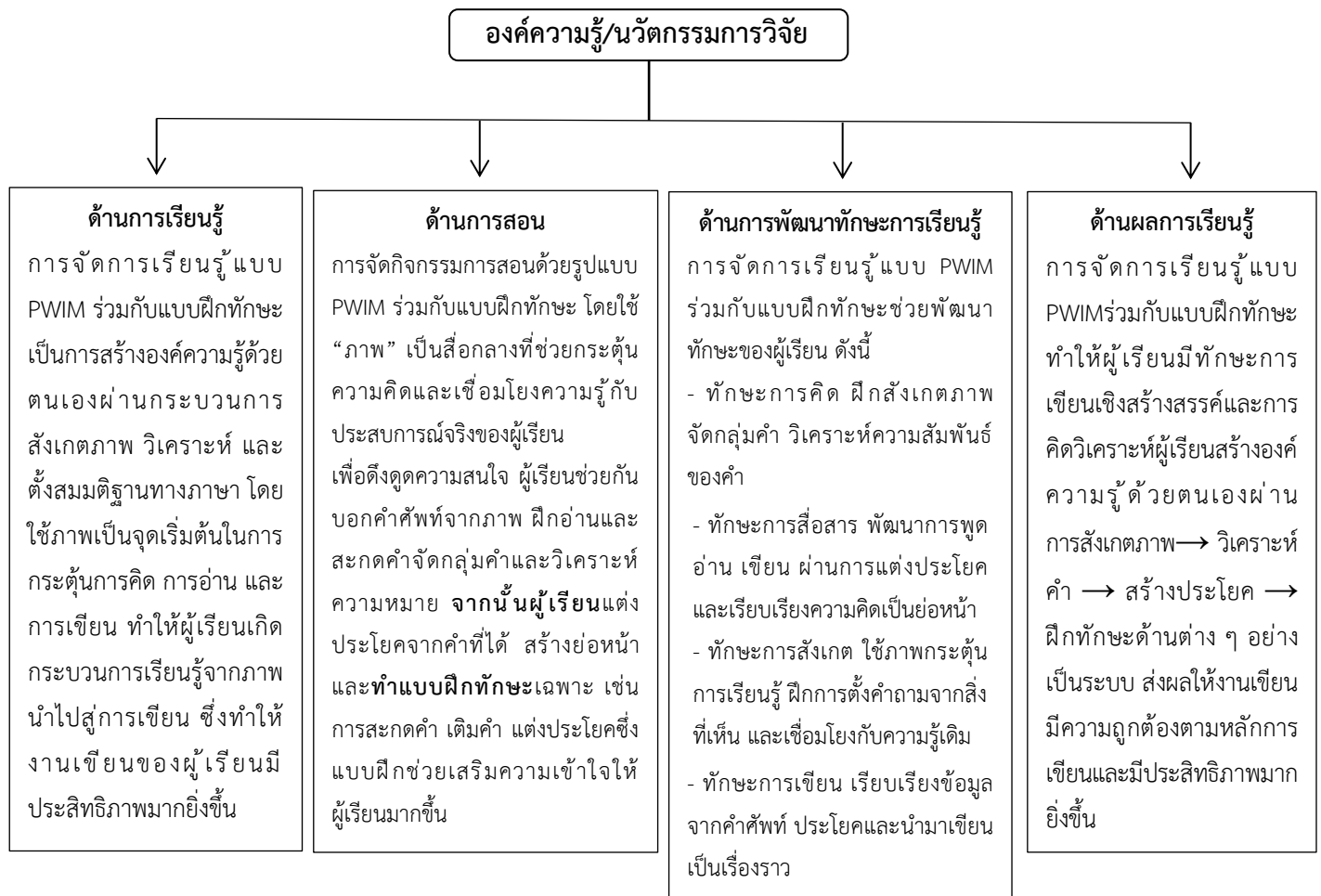
แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนได้ใช้ทักษะการสังเกตที่เชื่อมโยงสู่คำศัพท์ ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่เป็นลำดับขั้นตอนจากง่ายไปยาก กล่าวคือ เริ่มจาก ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ Wongchai, S. (2019). ทำให้เชื่อมโยงสู่การสอน

เขียนสร้างสรรค์ได้ดีและเหมาะสม อีกทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์ มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการสังเกตรูปภาพได้ดี จึงทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนมากขึ้นเพราะได้ฝึกคิดฝึกสังเกตและได้ปฏิบัติด้วยตนเองซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือ แผนการสอน แต่เป็นแผนที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย มีครูผู้สอนคอยแนะนำหรือจัดแนวทางการเรียนรู้แก่นักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยข้อมูลและสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเอง

เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนมีคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 8.13 คิดเป็นร้อยละ 48.80 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.83 และได้คะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 16.27 คิดเป็นร้อยละ 81.33 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.62 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนได้ ร้อยละ 77.93/81.33 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่า t (t -test) แบบไม่อิสระ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าหลังจากที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ทำให้นักเรียนมีทักษะการเขียนสร้างสรรค์ขึ้น

สรุปองค์ความรู้

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธรรมานุสรณ์ ตำบลบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีประสิทธิภาพหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการสังเกต เชื่อมโยงสู่คำศัพท์และนำไปสู่การเขียนเรื่องราวได้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้จากภาพนำไปสู่การเขียน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อนักเรียนในการนำความรู้ที่ได้ ไปพัฒนางานเขียนของตนในอนาคตให้ดียิ่งขึ้น องค์ความรู้จากการวิจัยแสดงได้ดังแผนภาพต่อไปนี้



ภาพที่ 2 สรุปองค์ความรู้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การสอนเขียนสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ทำให้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนควรทบทวนหลักการเขียนสร้างสรรค์ ตามประเภทของงานเขียนที่ผู้สอนกำหนด เพื่อนำไปสู่งานเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนทุกครั้งก่อนให้นักเรียนฝึกเขียนสร้างสรรค์

1.2 ผู้สอนควรมีการบูรณาการร่วมกับวิชาอื่น ๆ ให้มีความสอดคล้องทางด้านเนื้อหาและเหมาะสมกับนักเรียน มีความหลากหลายทางด้านความคิด

1.3 ผู้สอนควรยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างมีเหตุผลและสนับสนุนอิสระทางความคิดของนักเรียนมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะทางการเขียนสร้างสรรค์ที่หลากหลาย

1.4 ผู้สอนควรบูรณาการรูปภาพที่ใช้ในการเขียนให้สอดคล้องหรือใกล้เคียงกับบริบทชุมชน

1.5 ผู้สอนควรกำหนดขอบเขตของเนื้อหาให้ชัดเจน กิจกรรมควรเหมาะสมกับระยะเวลา เพื่อให้
นักเรียนได้ฝึกทักษะทางการเขียนสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ผู้สอนควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM)
ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมและกิจกรรม
การเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด เพื่อศึกษาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2.2 ผู้สอนควรจัดทำให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน ไม่ง่ายหรือยากเกินกว่าระดับ
ความสามารถผู้เรียนตามบริบทโรงเรียน

2.3 ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจอยู่เสมอ เนื่องจากต้องกระตุ้นความสนใจและ
ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำไปสู่งานเขียนที่สร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

Mascharat, T. (2004). *Educational innovation: Practice and skill enhancement workbooks*.
Thanaksorn. (in Thai)

Mascharat, T. (2005). *A guide to creativity in educational innovation*. Thanaksorn. (in Thai)

Phonlayut, K. (1998). *The study of creative writing achievement using creative writing exercises
as media for Prathom Suksa 5 students at Wat Lat Pla Khao School, Bangkok* [Master's
thesis, Kasetsart University]. (in Thai)

Pinprachasarn, U. (2014). *Picture Word Inductive Model (PWIM) in Thai language teaching*. (in
Thai)

Srithamma, S. (2009). *Developing reading and spelling abilities of Prathom Suksa 1 students
through PWIM and mind mapping* [Master's thesis, Silpakorn University]. (in Thai)

Wilawan, S. (2004). *Language skill development: Book 3*. Wattana Panich. (in Thai)

Wongchai, S. (2019). Picture Word Inductive Model: Literacy Model for Thai Children. *Veridian
E-Journal, Silpakorn University*, 12(2), 1113–1130. (in Thai)